

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 14472/2557

สำนักงานศาลยุติธรรมโจทก์ บริษัทคอมสแควร์ จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 222, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 27, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 91, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 94

ย่อ / หลักกฎหมาย

ดอกเบี้ยของเบี้ยปรับและค่าเสียหายที่โจทก์ต้องซื้อสินค้าในราคาที่สูงขึ้น แม้เกิดขึ้นภายหลังที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาด แต่เมื่อมูลหนี้เงินทั้งสองจำนวนดังกล่าวเป็นมูลหนี้จากสัญญาซื้อขายที่เกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาด จึงมีใช้มูลหนี้ที่เกิดขึ้นใหม่ โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้จะขอรับชำระหนี้ได้ก็แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ในกฎหมายล้มละลายเท่านั้น โจทก์จะฟ้องบังคับจำเลยเป็นคดีแพ่งหาได้ไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงินแก่โจทก์ 1,507,408.49 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของต้นเงิน 1,398,291.63 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ (จำเลย) ให้การและแก้ไขคำให้การขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์ ให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนจำเลย

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ว่าความเองจึงไม่กำหนดค่าทนายความให้ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่าเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2545 โจทก์ทำสัญญาซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์จากจำเลย 350 ชุด ราคารวม 12,995,150 บาท โดยจำเลยตกลงจะส่งมอบเครื่องคอมพิวเตอร์แก่โจทก์ 9 งวด ณ สำนักงานศาลยุติธรรมประจำภาคต่างๆ ทั้งเก้าภาค หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือส่งมอบเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้องโจทก์มีสิทธิเลิกสัญญา และรับหลักประกันหรือเรียกร้องจากธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกันได้ และหากต้องจัดซื้อสิ่งของจากบุคคลอื่น จำเลยจะต้องชดใช้ราคาที่สูงขึ้นจากราคาที่กำหนดไว้ และหากโจทก์ยังไม่ได้ใช้สิทธิเลิกสัญญา จำเลยจะต้องชำระเบี้ยปรับเป็นรายวันในอัตราร้อยละ 0.10 ของราคาเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ยังไม่ได้รับมอบนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดตามสัญญาจนถึงวันส่งมอบครบถ้วน และถ้าโจทก์ได้แจ้งข้อเรียกร้องแล้ว โจทก์มีสิทธิรับจนถึงวันบอกเลิกสัญญา โดยธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญาต่อโจทก์จำนวน 649,758 บาท ต่อมาปรากฏว่าจำเลยมิได้ส่งมอบเครื่องคอมพิวเตอร์แก่โจทก์ โจทก์จึงมีหนังสือแจ้งสงวนสิทธิการปฏิบัติตามสัญญา และมีหนังสือบอกเลิกสัญญาส่งไปยังจำเลย จำเลยทราบถึงการบอกเลิกสัญญาแล้วในวันที่ 24 กันยายน 2545 และโจทก์แจ้งให้ธนาคารผู้ค้ำประกันชำระเงินแก่โจทก์ ซึ่งธนาคารผู้ค้ำประกันได้ชำระเงินตามหนังสือค้ำประกันแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2545 โจทก์ซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวนดังกล่าวจากผู้ซื้อเป็นเงิน 14,200,000 บาท สูงกว่าราคาที่ซื้อจากจำเลย 1,204,850 บาท และการที่จำเลยไม่ส่งมอบเครื่องคอมพิวเตอร์แก่โจทก์ตั้งแต่วินิจฉัยโจทก์จึงมีสิทธิปรับจำเลยจนถึงวันที่ 24 กันยายน 2545 อันเป็นวันบอกเลิกสัญญาเป็นเงิน 843,199.63 บาท เมื่อนำเงินที่ได้รับจากผู้ค้ำประกันหักออกแล้ว คงเหลือเบี้ยปรับอีก 193,441.63

บาท โจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระเงินเบี้ยปรับและค่าซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ในราคาที่สูงขึ้น แต่จำเลยเพิกเฉย จำเลยถูกศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2545 ในคดีหมายเลขแดงที่ 1828/2545 และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ประกาศโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2546 ครบกำหนดการยื่นคำขอรับชำระหนี้วันที่ 21 มีนาคม 2546 และต่อมาศาลล้มละลายกลางพิพากษาให้จำเลยล้มละลายเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2546 มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ศาลล่างทั้งสองพิพากษาชอบหรือไม่ คดีนี้โจทก์ฟ้องเรียกร้องดอกเบี้ยของเบี้ยปรับเป็นเงิน 41,856.75 บาท และค่าเสียหายที่โจทก์ต้องจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ในราคาที่สูงขึ้น 1,204,850 บาท จากกรณีจำเลยผิดสัญญาซื้อขายเครื่องคอมพิวเตอร์ตามฟ้อง ดอกเบี้ย 41,856.75 บาท ดังกล่าวเป็นดอกเบี้ยของเบี้ยปรับที่เกิดเนื่องจากจำเลยไม่ชำระหนี้อันเป็นมูลหนี้จากสัญญาซื้อขายเครื่องคอมพิวเตอร์ ส่วนเงินค่าเสียหายที่โจทก์ต้องจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ในราคาที่สูงขึ้น 1,204,850 บาท ก็เป็นค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดจากมูลหนี้ผิดสัญญาซื้อขายเครื่องคอมพิวเตอร์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 222 มิใช่มูลหนี้ที่เกิดขึ้นใหม่ โจทก์มีหนังสือบอกเลิกสัญญา จำเลยได้รับหนังสือในวันที่ 24 กันยายน 2545 มูลหนี้เงินที่โจทก์เรียกร้องทั้งสองจำนวนดังกล่าวจึงเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดในวันที่ 25 ตุลาคม 2545 ซึ่งเมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวมีอำนาจต่อสู้อย่างใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของจำเลย และโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้จะขอรับชำระหนี้ได้ก็แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ในกฎหมายล้มละลายเท่านั้น โดยจะต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดสองเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 27, 91 และ 94 โจทก์จะฟ้องบังคับจำเลยเป็นคดีแพ่งหาได้ไม่ การที่โจทก์นำมูลหนี้ดังกล่าวนี้มาฟ้องในวันที่ 24 พฤศจิกายน 2548 ภายหลังวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดแล้ว โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สมศักดิ์ คุณเลิศกิจ · สมยศ เข้มทอง · ภาณุวัฒน์ สุระพันธุ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/14472/2557>